

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 mai 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Ion Guzun, Nadejda

Toma,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2014 de avocatul Bobu Petru în numele inculpatului

Creangă Ghenadie Ion, născut la 27 mai 1979, în s.Geamănă r-nul Anenii Noi, domiciliat în mun.Chișinău, str.Alba Iulia 186, ap.46.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.04.2010 - 03.05.2011,

2. Instanța de apel: 02.06.2014 - 28.10.2014,

3. Instanța de recurs: 02.03.2015 - 05.05.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 03 mai 2011, Creangă Ghenadie a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit.a), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Creangă Ghenadie a fost învinuit de faptul că, deținând în conformitate cu ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr.27 EF din 27 ianuarie 2006 funcția de ofițer de urmărire penală al secției urmărire penală a CPS Centru al CGP mun.Chișinău al MAI, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art.123 Cod penal, ar fi comis intenționat, contrar prevederilor art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acte de tortură asupra cet.Bularga Nicolai în următoarele circumstanțe:

La 07 aprilie 2009 de către Secția Urmărire penală a CPS Centru al CGP mun. Chișinău, a fost pornită cauza penală nr.2009010444, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal, pe faptul sustragerii deschise a bunurilor din incinta Parlamentului Republicii Moldova și din preajma lui la data de 07 aprilie 2009, în perioada de timp între orele 10.00 - 18.00, și cauza penală nr. 2009010445, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) Cod penal, pe faptul că tot la 07 aprilie 2009, în perioada orelor 10.00 - 23.50, persoane necunoscute, încălcând în mod obraznic ordinea publică și liniștea cetățenilor și devastând patrimoniul public și privat au cauzat daune materiale, care au fost conexe într-o procedură unică atribuindu-le numărul comun 2009010444.

Astfel, la 09 aprilie 2009, aproximativ la ora 15.30, ofițerul de urmărire penală a CPS Centru, Creangă Ghenadie, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în biroul nr.322 al secției urmărire penală al CPS Centru, situat pe str.Bulgară 43, mun.Chișinău, unde urma să fie audiat în calitate de bănuit minorul Bularga Nicolai,

a.n.1992, care era bănuțit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) și 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, precum că urmărind scopul de a provoca în mod intenționat, dureri și suferințe puternice, fizice și psihice minorului Bularga Nicolai, cu scopul de a obține de la acesta informații și mărturisiri în vederea recunoașterii că la 07 aprilie 2009 a participat activ la acțiunile de dezordine în masă ce au avut loc în fața Președinției și Parlamentului R.Moldova și a sustras din fața Parlamentului două boxe și un telefon fix, și de a-1 pedepsi pentru participarea la acțiunile de dezordine în masă la data respectivă și sustragerii obiectelor de care este bănuțit, cît și pentru a-1 intimida și de a face presiuni asupra lui, i-ar fi aplicat lui Bularga Nicolai cu o curea din piele două lovituri peste spate, amenințându-l că dacă nu va da declarații cum îi va spune el, va fi bătut și mai tare, și riscă să fie condamnat cu închisoare de la 7 pînă la 14 ani, după care a început să întocmească în privința acestuia proces-verbal de audiere a bănuțitului minor din 09 aprilie 2009.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotăriri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Creangă Ghenadie să fie condamnat în baza art.309¹ alin.(3) lit.a), e) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în cadrul organelor de drept pe o perioadă de 3 ani, invocînd că instanța incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, acestea nefiind apreciate la justa lor valoare de către instanță, și anume declarațiile părții vătămăte N.Bularga, a reprezentantului lui legal, D.Bularga, procesele-verbale de verificare a declarațiilor părții vătămăte la locul infracțiunii, de confruntare între partea vătămăte și inculpat, de examinare a registrului de evidență a persoanelor aduse în CPS Centru al CGP mun.Chișinău în perioada 08 aprilie 2009 - 24 aprilie 2009.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2014, a fost admis apelul procurorului, în parte, casată sentința și pronunțată o nouă hotărire potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Creangă Ghenadie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.309¹ alin.(3) lit.a), e) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și publice în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Instanța de apel a constatat că Creangă Ghenadie, deținînd în conformitate cu ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr.27 EF din 27 ianuarie 2006 funcția de ofițer de urmărire penală al secției urmărire penală a CPS Centru al CGP mun.Chișinău al MAI, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art.123 Cod penal, a comis intenționat, contrar prevederilor art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acte de tortură asupra cet.Bularga Nicolai în următoarele circumstanțe.

La 09 aprilie 2009, aproximativ pe la ora 15.30, Creangă Ghenadie, aflîndu-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în biroul nr.322 al secției urmărire penală a CPs Centru situat pe str.Bulgară 43, mun.Chișinău, unde urma să fie audiat în calitate de bănuțit pe cauza penală nr.2009010444 minorul Bularga Nicolai, născut la 27 octombrie 1992, care era bănuțit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) și art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, precum și urmărind scopul de a provoca, în mod intenționat, dureri și suferințe puternice, fizice și psihice minorului Bularga Nicolai, cu scopul de a obține de la acesta informații și mărturisiri în vederea recunoașterii că, la data de 07 aprilie 2009, a participat activ la acțiunile de dezordine

în masă ce au avut loc în fața Președinției și Parlamentului R.Moldova și a sustras din fața Parlamentului R.Moldova două boxe și un telefon fix, de a-l pedepsi pentru participarea la acțiunile de dezordine în masă de la data respectivă și sustragerii obiectelor de care este bănuțit, cît și pentru intimidarea și presiunea asupra lui, i-a aplicat lui Bularga Nicolai cu o curea din piele două lovituri peste spate, amenințându-l, precum că dacă nu va da declarații cum îi va spune el, va fi bătut și mai tare, și riscă să fie condamnat cu închisoare de la 7 la 14 ani, după ce a început să întocmească în privința acestuia procesul-verbal de audiere a bănuțitului minor din 09 aprilie 2009.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis acestea cert dovedesc vinovăția lui Gh.Creangă în săvîrșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile lui urmează a fi calificate în baza art.309¹ alin.(3) lit.a), e) Cod penal - tortura, adică acțiuni intenționate manifestate în provocarea în mod intențonat a unei dureri și suferințe puternice fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, de a o intimida și a face presiuni asupra ei, durere și suferință provocată de o persoană cu funcție de răspundere, cu bună știință asupra minorului, cu folosirea unor instrumente speciale de tortură sau a altor obiecte adaptate în acest scop.

Astfel, din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile inculpatului Gh.Creangă;

- declarațiile părții vătămate N.Bularga, care a indicat că anume Gh.Creangă a început să-l audieze pe faptul furtului din preajma Parlamentului și primind răspunsul său că el nu a participat la acesta, a scos din dulap o curea și i-a aplicat lovituri pe spate, zicîndu-i să scrie cum îi va spune el, amenințându-l că va fi bătut mai tare și va sta închis de la 7 la 14 ani;

- reprezentantul legal al părții vătămate D.Bularga, care a relatat că venind la poliție, Gh.Creangă i-a spus că fratele său este reținut pentru participare la manifestările din fața Parlamentului și că a sustras careva bunuri, în acest moment procesul-verbal de interogare era deja scris, fratele era vînat la față și pe buze, era speriat și plîns;

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la fața locului, unde N.Bularga a indicat biroul nr.322 în care a fost torturat, recunoscîndu-l pe Gh.Creangă ca persoana care i-a aplicat lovituri;

- procesul-verbal de confruntare din 25.02.2010 dintre partea vătămată N.Bularga și bănuțit Gh.Creangă, în care partea vătămată a declarat că anume Gh.Creangă i-a aplicat lovituri și l-a amenințat pentru a da mărturisiri că a participat la manifestații și săvîrșit furtul bunurilor din preajma Parlamentului;

- procesul-verbal de examinare a registrului de evidență a persoanelor aduse la CPs Centru din 28.01.2009, din care rezultă că la 08.04.2009, ora 20.35, a fost reținut N.Bularga, fiind bănuțit în comiterea infracțiunii;

- procesul-verbal de examinare a cauzei penale nr.2009010444 din 01.03.2010, din care rezultă că anume Gh.Creangă la 09.04.2009 a întocmit procesul-verbal de audiere a lui N.Bularga în calitate de bănuțit;

- raportul de expertiză medico-legală nr.441/D din 26.02.2010, potrivit căruia la N.Bularga au fost depistate excoriație pe spate, echimoze pe coapsa dreaptă, ce se califică ca leziuni corporale cauzarea prejudiciului sănătății.

Instanța de apel a conchis că probele sus menționate, administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc cu certitudine vinovăția lui Gh.Creangă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit.a), e) Cod penal, iar declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în cele imputate, instanța le-a apreciat critic, considerându-le ca un mijloc de apărare a acestuia.

La fel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor R.Donos, S.Zaporojan, I.Gherman, V.Poiată, P.Malai, care au fost audiați în ședința de judecată, motivând că declarațiile acestora nu pot fi puse la baza unei sentințe de achitare, deoarece se combat cu declarațiile părții vătămate, a reprezentantului legal al părții vătămate și materialele cauzei penale. Mai mult ca atât, martorii indicați sînt în relații de serviciu cu inculpatul, ceea ce condiționează cointeresarea lor de a da declarații în favoarea inculpatului pentru a-i ușura situația.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, în legătură cu modificările operate în Codul penal prin Legea nr.252 din 08.11.2012, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost abrogat art.309¹ Cod penal - tortura, în același timp, în cod a fost introdus un nou articol - 166¹ - tortura, tratamentul inuman sau degradant.

Astfel, avînd în vedere prevederile art.9 Cod penal, potrivit căruia timpul săvîrșirii faptei se consideră timpul cînd a fost săvîrșită acțiunea (inacțiunea) prejudiciabilă, indiferent de timpul survenirii urmărilor și conform art.10 Cod penal, care prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, are efect retroactiv, instanța de apel a conchis că, în privința inculpatului urmează să fie aplicată norma art.309¹ alin.(3) lit.a), e) Cod penal, deoarece limita minimă și maximă a sancțiunii din norma veche, este mai mică decît limita minimă și maximă a sancțiunii din norma nouă, astfel acțiunile acestuia întrunesc întru totul semnele componente ale infracțiunii prevăzute la articolul sus menționat.

În ce privește stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a indicat că ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care este o infracțiune gravă, ce face parte din categoria infracțiunilor contra justiției, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, este angajat în cîmpul muncii, se caracterizează pozitiv, de lipsa circumstanțelor agravante, de consecințele infracțiunii, acordînd deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI.

5. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs ordinar avocatul P.Bobu în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a dat o interpretare incorectă și eronată probelor administrate în temeiul cărora și-a întemeiat soluția; declarațiile martorilor apărării neîntemeiat au fost apreciate critic, pe motiv că sînt în relații de serviciu cu inculpatul, pe cînd declarațiile martorului D.Bularga, care este sora inculpatului, nu au fost apreciate critic, cu toate că aceasta tot este persoană cointeresată în cauză; condamnarea inculpatului a fost bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care au fost depuse în cadrul urmăririi penale, nefiind audiat în instanțele de judecată, inculpatul fiind lipsit de dreptul la apărare; la baza condamnării inculpatului a fost pus procesul-verbal din 28.01.2009, din care rezultă că cet.N.Bularga, a fost reținut ca bănuit la participarea evenimentelor

din 07.04.2009; instanța nu a luat în considerație faptul că partea vătămată a fost maltrată la reținere, însă a fost imposibil de stabilit persoanele care l-au maltratat; nu au fost luate în considerație declarațiile avocatului I.Pucas, precum și raportul de expertiză medico-legală întocmit de către C.Ciorbă; instanța de apel nu a ținut cont că inculpatul a fost condamnat în baza unei legi care nu mai există, în cazul în care vinovăția lui ar fi fost constatată urmau a fi aplicate prevederile art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, dat fiind că în virtutea prevederilor art.10 Cod penal el nu putea fi judecat nici în baza art.166¹ Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu actele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizînd temeiul invocat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul nu este de acord cu condamnarea lui Gh.Creangă în baza art.309¹ alin.(3) lit.a), e) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvîrșirea faptei imputate.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art.309¹ alin.(3) lit.a), e) Cod penal - tortura, adică acțiuni intenționate manifestate în provocarea, în mod intenționat, a unei dureri și suferințe puternice, fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a obține de la această persoană mărturisiri, de a o intimida și a face presiune asupra ei, durere și suferință provocată de o persoană cu funcție de răspundere, cu bună știință asupra unui minor, cu folosirea unor instrumente speciale de tortură sau altor obiecte adaptate în acest scop.

Astfel, din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozitiile inculpatului, a părții vătămate N.Bularga, a reprezentantului lui legal D.Bularga, și actele cauzei - procesele-verbale de verificare a declarațiilor părții vătămate N.Bularga din 23.02.2010, de confruntare între partea vătămată și inculpat din 25.02.2010, de examinare a registrului de evidență din 28.01.2009, de examinare a cauzei penale din 01.03.2010, raportul de expertiză medico-legală nr.441/D din 26.02.2010, probe care sînt detaliat descrise în decizia instanței de apel și la pct.4 al prezentei decizii și care sînt pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că inculpatul Gh.Creangă nu a comis infracțiunea incriminată este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei. Iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate servi drept temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția lui și se apreciază de către instanța de recurs

drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Lipsită de temei este și afirmația părții apărării, precum că instanța de apel a pus la baza condamnării inculpatului doar declarațiile părții vătămate N.Bularga, care au fost depuse în cadrul urmăririi penale, acesta nefiind audiat în instanțele de judecată, deoarece acestea contravin actelor cauzei. Astfel, potrivit materialelor cauzei, partea vătămată a depus plîngerea la 16.04.2009, inculpatul a fost audiat în calitate de bănuț la 08.02.2010, iar procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și inculpat a avut loc la 25.02.2010. Totodată se constată că, instanța de apel, conformîndu-se prevederilor art.412 alin.(3) Cod de procedură penală, a întreprins toate măsurile prevăzute de legea procesual-penală, care ar fi asigurat prezentarea părții vătămate în instanța de judecată, dispunînd citarea lui legală la locul domiciliului indicat în materialele cauzei pentru ședințele de judecată din 15.01.2013, 19.08.2014, 16.09.2014, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la actele cauzei. Ulterior, a fost dispusă aducerea lui silită, iar prin certificatele Primăriei s.Răzeni, r-nul Ialoveni s-a confirmat faptul că cet.N.Bularga temporar nu se află pe teritoriul comunei, acesta fiind plecat peste hotarele țării, fapt ce rezultă și din informația poliției de frontieră, din care motiv, instanța de apel, consultînd opinia părților, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părții vătămate (f.d. 154, 166, 168, 172, 188 v.2, f.d.11, 13, 15-19, 26 v.3).

Astfel, temeiurile invocate de recurent, precum că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa părții vătămate nefiind legal citate, Colegiul penal le consideră nefondate, fiind combătute prin probele sus-menționate.

Colegiul remarcă că, aprecierea critică de către instanța de apel a declarațiilor martorilor apărării R.Donos, S.Zaporojan, I.Gherman, V.Poiată și P.Malai, este una justificată prin faptul că, fiind interogați, aceștia din urmă au declarat că partea vătămată fiind în biroul lui Gh.Creangă nu avea semne care ar indica că asupra lui s-a aplicat violență fizică, însă acestea se combat prin declarațiile părții vătămate, a reprezentantului lui legal, concluziile din raportul de expertiză medico-legală în privința minorului N.Bularga. Astfel, Colegiul nu are temei de a pune la îndoială declarațiile acestora, mai mult că dînșii au dat declarații sub jurământ, fiind preîntîmpinați de răspundere penală pentru darea mărturiilor false. Totodată, partea vătămată și reprezentantul legal al acestuia anterior nu l-au cunoscut pe inculpat și nu au avut careva motive de a da declarații în defavoarea acestuia.

Concomitent se atestă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Astfel, instanța constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate, a reprezentantului lui legal, a martorilor și actele cauzei, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și

apreciate de instanță conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu atât mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de instanța de apel.

Nu poate fi reținut nici argumentul apărării, precum că instanța de apel făcând trimitere la raportul de expertiză medico-legală a încălcat un principiu general al procesului penal, prevăzut de art.8 Cod de procedură penală. Colegiul atestă că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, la calificarea torturii ca un tratament inuman, care provoacă suferințe puternice victimei, se i-a în considerație intensitatea durerii cauzate care se determină în funcție de durata tratamentului, consecințele fizice și psihice survenite, modul și metoda de realizare a faptei. Astfel, fiind o noțiune de apreciere, este de competența organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești de a aprecia, în raport cu toate împrejurările reținute în cauză, dacă durerea sau suferințele provocate au fost sau nu puternice.

Prin urmare, instanța de apel constatând că inculpatul, aplicându-i părții vătămate lovituri cu o curea din piele și amenințându-l cu închisoarea de la 7 la 14 ani în caz dacă nu va da mărturii privind participarea la manifestații și sustragerea bunurilor, corect a apreciat că părții vătămate, care era minor, i-au fost cauzate dureri și suferințe puternice, ce constituie acte de tortură.

La fel, neîntemeiată este și afirmația avocatului, precum că inculpatul urma a fi achitat, pe motiv că norma penală în baza căreia acesta a fost recunoscut vinovat a fost abrogată, deoarece, potrivit modificărilor operate prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012, într-adevăr a fost abrogat art.309¹ Cod penal, care prevedea pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, însă legislatorul abrogând norma dată, nu a exclus fapta infracțională - tortura, adică orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice cu scopul de a obține de la această persoană sau de la o persoană terță informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a exercita presiune asupra ei sau asupra unei terțe persoane, sau din orice alt motiv, bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres sau tacit al unei asemenea persoane, săvârșită prin folosirea armei, instrumentelor speciale sau a altor obiecte adaptate acestui scop, ci a introdus-o într-o normă specială prevăzută de art.166¹ alin.(4) Cod penal - tortura, tratamentul inuman sau degradant, care prevede pedeapsa închisorii de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.

Colegiul consideră neîntemeiat argumentul avocatului referitor la faptul că acțiunile lui Gh.Creangă incorect au fost calificate în baza art.309¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, care prevede răspundere penală pentru „tortură săvârșită cu bună știință asupra unei femei gravide”.

La acest capitol instanța de recurs menționează că, potrivit modificărilor operate la art.309¹ Cod penal, prin Legea nr.277 din 18.12.2008, în vigoare la 24.05.2009, au fost excluse lit.b) și d) din norma dată „tortură săvârșită cu bună știință asupra unui minor”, „profitând de starea de neputință a victimei”, și introduse la semnul calificativ

prevăzut la lit.a) alin.(3) al aceluiași articol - „acțiune săvârșită, cu bună știință asupra unui minor sau asupra unei femei gravide ori profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, handicapului fizic sau psihic ori altui factor”. Astfel, la calificarea acțiunilor inculpatului nu au fost comise careva încălcări, deoarece la momentul comiterii infracțiunii de către inculpat, partea vătămată era minor.

Instanța de recurs reține că, pedeapsa numită lui Gh.Creangă este în limitele sancțiunii prevăzute de articolul încriminat acestuia la momentul comiterii infracțiunii, la aplicarea căreia s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, circumstanțele atenuante ale cauzei, persoana celui vinovat, care anterior nu a fost judecat, este angajat în cîmpul muncii, se caracterizează pozitiv, de lipsa circumstanțelor agravante, de consecințele infracțiunii, care corespunde prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, astfel pedeapsa numită inculpatului este una întemeiată și legală fiind suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, nefiind stabilite impedimente în aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului ca inadmisibil.

7. Prin urmare, în conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Bobu Pentru în numele inculpatului Creangă Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2014, în cauza penală privindu-l pe Creangă Ghenadie, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 02.06.2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Nadejda Toma